

Dari transcript:

انترنیت

شهرزاد: شرکت تان خدمات انترنیتی هم ارائه می کنه، یا نی؟
حسین: یکی مشکلاتی که ما داریم درون افغانستان اینه که به سختی همی جواز آی اس پی ره می تن. یا همو که شما بتانین که یوزر بتین، مثلاً فضای انترنیت بتین، یا چیزهای دیگه بتین. چون خیلی سخت است و هزینه اش تقریباً اگر بخواهین شروع بکنین، جواز شه وزارت مخابرات از شما دو لک تا دو نیم لک دالر می گیره در ابتدا. به همی خاطر فعلاً ما با کمپنی های دیگه قرارداد داریم، اگر جایی هم میریم مثلاً، کار آی تی انجام میتیم، از اونا طبق قرارداد می گیریم و طبق قرارداد با هم هزینه ای که اونا مشخص کنن، می فروشیم و ای هزینه ها، تقریباً ثابت استه بین تمام شرکت ها، زیاد تفاوتی نمی کنه. ولی چون خیلی بلند می افته، نمیتوانیم این کاره فعلاً به ای راحتی انجام بتیم.

شهرزاد: از همو خاطر هم بسیار محدود است نی، انترنیت در مجموع در افغانستان حسین: محدود است، بلی. البته درون افغانستان شاید ده، دوازده تا کمپنی شده باشه، ولی سه تا، یا چهار تا کمپنی بیشتر جواز کار نداره. بیشترشان بدون جواز کار دارن کار می کنن. و چون، خودتان می نگرین که در افغانستان بازار رشوه بسیار خوب می چله. به همو روال هم، سه سال است، چهار سال است، هیچ شرکتی هنوز نرفته، هیچ ارگانی بیرسه که چرا شما کار ناقانونی می کنین؟ یا حتماً مثلاً ما می نگریم که همی فضا، همی انترنیت، در اینی بازارهای دنیا خیلی راحت تره، خیلی ارزان تر در دسترس مردم است، ولی در اینی افغانستان، به او خاطری که امکانات نیسته، قیمت خیلی بالا میره، باز امو در دسترس رفتن مردم خیلی سخت استه. شهرزاد: یعنی ای انترنت کلپ ها هم که هسته در داخل شهر کابل یا در دیگه ولایات که است، همرای همی سه، چهار کمپنی است که قرارداد دارن.

حسین: ها، تمام همی چیزهایی که اصلاً، کلاً ارائه خدمات آی اس پی است، می گیرن یا می تن. شاید حدود ده دوازده تا شرکت نباشه بیشتر که همی ارائه آی اس پی ره می ته. و اینا که بیشترشان یا از کولونی دبی می گیرن، یا از کولونی تایوان میگیرن، یا از جرمنی. بیشتر از ای سه چهار کشور میگیرن. مثلاً هر کمپنی، ثبت شده و راجستر شده در یک سفارت هسته. و ای یک موضوع خیلی بد استه، واقعا بد استه. و مه مثلاً می گم که ای بازار آزاده کلاً از بین می بره. شهرزاد: یعنی چطور ثبت شده یک سفارت است؟

حسین: ایطور استه که ای کمپنی می آیه. یک شعبه خورد مثلاً می آیه، مثلاً همی رنا، بسیار نام خوب معتبر است در افغانستان. هر کسی بگویی رنا تقریباً می فهمه. ای کمپنی خوب می نگریم مال یک نفریست که تحصیلاتش درون خود امریکا بوده، باز آمده مثلاً یک، با ای که چیز نیست، یک جایگاه خورده ده خود امریکا جور می کنه، یک پولی درون سفارت امریکا و یک چیزی مالیه میته. و با همو چیز، ای یک برگ برنده اش می شه که هر چیزی که یو اس اید اعلام می کنه، یا از طرف سفارت امریکا اعلام میشه، اول به او میرسه و بعد به کمپنی های دیگه. حتی اگر تا بیست در صد، سی در صد، قیمت حتی بالاتر هم که بته، اول به او میرسه، بعد به کمپنی های دیگه. بعد یک جور دیگه هم هسته که دیگه به صورت اطلاعات عمومی، ای چی، کارش

پخش نمی شه. که مثلاً اعلان بشه. اعلانات مثلاً بشه، شما از ای خبر با خبر باشین و رقابت کنین. مثلاً خیلی جالب استه همی چند وقت پیش یو اس اید در نظرم، نزدیک چند بیلیون دلار بابت اتوماسیون کدن، اتوماسیون اداری در چند تا اداره بخوایه انجام بته، در نظرم حالی یک چند میلیون دلار حالی قرارداد کده با شرکت رنا. شرکت رنا با او پول نمایندگی چند شرکت بزرگه گرفته. الان هم اصلاً کار خبری نیسته. چون کسی نیسته که بپرسه آیا کار شده یا نشده؟ و داره، خودش هی داره رشد میده، کلانتر و کلانتر می کنه، هی داره بزرگتر میشه.

شهرزاد: ها

حسین: چون هیچ پرسش و پاسخ نیست

شهرزاد: چون یو اس آی دی هیچ حاضر نیست که امتیاز بته به کس دیگه وقتی یک شرکتی که رابطه داره با امریکا، فعال باشه.

حسین: درست است..

شهرزاد: جالب است

English translation:

Shaharzad: Your Company offers internet services too, doesn't it?

Hussein: One of the problems that we have in Afghanistan is that they hardly give an ISP permit, so that you can have users and offer internet space or other things. It is really difficult (to get the permit), and it is very expensive in the beginning. The Ministry of Communications charges you two, two and half million dollars for a permit. For that reason, we now have contracts with other companies, and if we go somewhere to do IT work, we get internet from them based on the contract, and we sell it based on the contract with the price that they (mother companies) have specified. These prices are almost equal among all the companies. There is not a big difference. But because (the permit) is very expensive, we can't easily get it now.

Shaharzad: That is why Internet is generally limited in Afghanistan.

Hussein: It is limited, yes. Inside Afghanistan there might be ten or twelve companies, but more than three or four companies don't have a work permit. Most of them are working without permits. And as you know, in Afghanistan there is a good market for bribery. For that reason, for three, four years now, no company or organization has gone up to them to ask why they are active illegally? We see that internet and access to web space is very easy in the world market. It is accessible to people and is cheap, but in Afghanistan, because there are no facilities, the prices go up and it is harder to make it accessible to people.

Shaharzad: You mean that these internet clubs that are in Kabul city or other provinces, they have contracts only with three or four companies.

Hussein: Yes, all the centers that provide ISP services, receiver or provider, are in all not more than ten, twelve companies. These are the only ones that provide ISP services. Most of these get it from a Dubai company, or a Taiwanese company or Germany. They get it from these three, four companies. Each company is registered with one embassy. This is a bad thing, really bad. And I think this totally destroys the free market.

Shaharzad: What do you mean by registered with an embassy?

Hussein: The thing is that when the company comes in, it starts with a small branch. For example Rana is a very credible name in Afghanistan. Everybody knows Rana. We see that this company belongs to someone who studied in the USA. Then he comes and makes a small office in the USA. He gets some money from the USA embassy through taxes and all. That becomes his winning card. Now everything is announced by USAID, or by the US embassy. He gets the first offer and then the other companies. Even if he makes the price 20%, 30% higher, it still goes to him first and then to other companies. Then sometimes things never become public information, nobody knows about his work. There are no announcements. If there are announcements (about a project), then you know about it and compete. It is very interesting that a while ago, USAID had a several billion dollar contract for administrative automation in several offices with Rana Company. Rana Company used that money to buy representation of several big companies. Now, there is no news about their work. There is nobody to ask if the work has been done or not. And (Rana) is just growing, it is becoming bigger and bigger, it is increasingly becoming bigger.

Shaharzad: Yes...

Hussein: Because there is no accountability.

Shaharzad: Because USAID is never ready to give a chance to others when a company who has relations with the USA is active.

Hussein: That is true.

Shaharzad: That is interesting.

About CultureTalk: CultureTalk is produced by the Five College Center for the Study of World Languages and housed on the LangMedia Website. The project provides students of language and culture with samples of people talking about their lives in the languages they use everyday. The participants in CultureTalk interviews and discussions are of many different ages and walks of life. They are free to express themselves as they wish. The ideas and opinions presented here are those of the participants. Inclusion in CultureTalk does not represent endorsement of these ideas or opinions by the Five College Center for the Study of World Languages, Five Colleges, Incorporated, or any of its member institutions: Amherst College, Hampshire College, Mount Holyoke College, Smith College and the University of Massachusetts at Amherst.

© 2003-2009 Five College Center for the Study of World Languages and Five Colleges, Incorporated